

Son

— süveydaikalp · 26 Şubat 2020

Son günlerim bunlar Yoruldum artık kanat çırpılmaktan
Gel diye çağırıldıktan sonra beni
Sen sağırsın demenden yoruldum
Gelmekten değil
Konamamaktan yoruldum
Tam vardım dediğim anda
Çiçeğin kendi rüzgarıyla
Toprağa savrulmaktan yoruldum
O öyle bir çiçek ki
İçi yanakları kadar kırmızı
Ne yazık ki
Ne yazık ki ben dikenlerine vuruldum
Battı göğsüme dikenleri
Sızımdan sevdami unuttum
Fakat tam şu anda
Evet, evet tam gecenin üçünde
Başka baharlara yola koyuldum
Son bir şans bize güzelim
Hissediyorum
Sonrasında ben huzura kavuştum